

[Chr. Thomsen.]

man så tænker på tidligere tiders diskussioner, så må man erkende, at både udviklingen og forståelsen for udviklingen rider hastigt.

Efter således at have udtrykt min anerkendelse over for det radikale venstre vil jeg gerne anbefale både ændringsforslaget og senere lovforslaget til vedtagelse.

Niels Ravn: Jeg vil gerne først sige et par ord om det af ministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag til forslag til lov om tilskud til investeringer i landbrugets produktionsbygninger. Derved gives der mulighed for, at også de, der har investeret forud for lovforslagets fremsættelse, til en vis grad vil kunne nyde godt af den bistand, der herefter kan ydes. Det har altid været med en vis betænkelighed, vi her i folketinget har lovgivet med tilbagevirkende kraft. Det har det også været i denne sag for det konservative folkepartis vedkommende, men vi har erkendt, at de, der har investeret i produktionsbygninger, fra rentestigningen satte så kraftigt ind i foråret 1969 og frem til den oprindelig satte skæringsdato, i nogen grad kunne føle sig sat udenfor. Nu vil det altid være sådan, at uanset hvor man sætter en skæringsdag, vil der være nogle, som mener, at de burde have været med, men jeg finder alligevel, at det skæringstidspunkt, man her har fundet frem til, er rimeligt og rigtigt. Når jeg indledningsvis sagde, at det blev en lov med tilbagevirkende kraft, er det også kun delvis rigtigt, idet rentesikringen jo først får virkning fra nu af, og det er kun på selve det byggeri, der er foretaget, at man ser tilbage. Også det gør, at vi fra det konservative folkepartis side vil acceptere denne løsning. Dertil kommer så også, at de organisationer, der sådan set skal skaffe pengene, først og fremmest landboforeningerne og husmandsforeningerne, er gået ind for tanken og dermed altså også økonomisk har forpligtet sig over for den ekstraudgift, som der naturligvis vil blive tale om, når man nu tager de produktionsbygninger med, som er blevet bygget siden det af mig tidligere nævnte tidspunkt. Jeg kan med disse bemærkninger på det konservative folkepartis vegne anbefale det stillede ændringsforslag.

Lad mig så om selve lovforslagene komme med nogle ganske få bemærkninger. Først

om administrationsapparatet, der jo nu skal ændres ganske væsentligt. Det er en forenkling, der finder sted, og det ser vi på med tilfredshed i det konservative folkeparti, noget sådant har vi jo efterlyst længe. Jeg har noteret mig, og det lægger jeg megen vægt på, at der står i betænkningen, at man ved administrationen vil sørge for, at der ikke vokser nye sekretariater op rundt omkring i landet. Man peger udtrykkelig i betænkningen på, at de egentlige sekretariatsopgaver fortsat skal løses af statens jordlovsudvalgs administrationskontor her i København og af kontoret i Tønder. Jeg er glad for, at man straks i starten får dette slået fast, for ellers kunne man jo ikke vide, hvad det kunne udvikle sig til.

Med hensyn til opbygningen af den nye administration med disse jordbrugskommissioner er det klart, at der vil være overgangsvanskeligheder. Det har ministeren erkendt, og det har vi også erkendt i udvalget, og derfor er jeg meget tilfreds med, at man har fundet en formulering, der giver ministeren ret vide muligheder for især i overgangstiden at administrere sådan, at man ikke alene tager hensyn til det, jeg vil kalde forholdene i områderne, altså størrelsen af arbejdsbyrden i områderne, men også tager det, jeg vil kalde rent menneskelige hensyn. Når man fører en sådan nyordning igennem, kan man ikke tromle hen over enkelte personer, således at de kommer til at lide urimelig skade.

Et led i dette billede må vel være, at det også i betænkningen nævnes, at den såkaldte viceformand udpeges af landbrugsministeren, og at han kan være et af de medlemmer, der er udpeget af landbo- og husmandsforeningerne, men deri står vel også, at det kan være en helt anden eller tredje person. Derved vil disse kommissioner få en lidt anden størrelse, og det er jeg for mit vedkommende tilfreds med.

Jeg kan med disse bemærkninger på det konservative folkepartis vegne anbefale også dette afsnit.

Så er der tilbage selve det principielle i lovforslagene. Jeg er meget enig med hr. Chr. Thomsen i, at det er uhyre tilfredsstillende, at det er lykkedes os at gennemføre en lovgivning i så bred enighed, som tilfældet er her, og som vi skal langt tilbage for at finde en parallel til, og jeg vil ikke